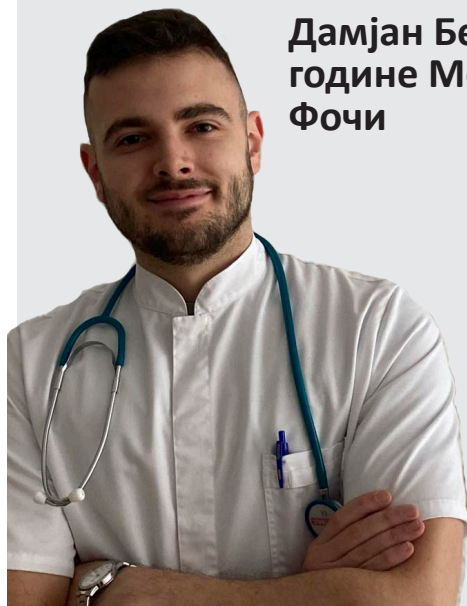

Мирсад Дуратовић,
потпредсједник
Народне скупштине
Републике Српске

**ПОЛИТИЧАР
ТРЕБА ДА
РЈЕШАВА, А
НЕ САМО ДА
КОНСТАТУЈЕ
ПРОБЛЕМЕ**

Дамјан Бешир, студент пете
године Медицинског факултета у
Фочи

**„ПУТ ДО УСПЈЕХА
НИЈЕ НЕМОГУЋ,
АКО ЈЕ ЖЕЉА
ДОВОЉНО ЈАКА“**

**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

ПРИЈЕДОР, 9. ФЕБРУАР 2024.
ГОДИНА XLVIV
БРОЈ 2525
ЦИЈЕНА 1,5 КМ
kozarskirtvprijedor@gmail.com

**МИНИСТАР ЕГИЋ У РАДНОЈ ПОСЈЕТИ
ПРИЈЕДОРУ**

**БОРЦИ СУ ПРЕДЛАГАЧИ
ДОБРИХ РЈЕШЕЊА**

**ГОДИШЊИЦА СТРАДАЊА
ПОЛИЦАЈАЦА НА БИХАЋКОМ
РАТИШТУ**

**ИЗБОР
НАЈУСПЈЕШНИЈЕГ
СПОРТИСТЕ
23. ФЕБРУАРА**

Најбољи спортисти Приједора за 2023. годину биће проглашени 23. фебруара на традиционалној манифестацији 54. „Избор спортисте године“, која ће бити организована у Позоришту Приједор у 19 часова. ИПЦ "Козарски вјесник" задужен је за све организационе припреме спортске манифестације.

**ПРИЈЕДОР КРОЗ ФОТОГРАФИЈЕ
ДВАДЕСЕТ МЛАДИХ АУТОРА**

ОБИЉЕЖЕНО 30 ГОДИНА ОД СТРАДАЊА ПРИЈЕДОРСКИХ ПОЛИЦАЈАЦА НА БИХАЋКОМ РАТИШТУ

Текст: Гордана Каурин

У Приједору је обиљежено 30 година од погибије осморице и рањавања петорице приједорских полицајаца на бихаћком ратишту у Одбрамбено-отаџбинском рату. Тим поводом, положени су вијенци и прислужене свијеће.

Полицијске значке, као највиша одликовања Мјесне борачке организације приједорске полиције, примили су припадник Другог вода чете Посебне јединице приједорске полиције Младен Гаврановић и породица командира чете Миленка Шормаза, којем је ово признање додијељено постхумно.

Младен Гаврановић, припадник Полицијске управе Приједор и предсједник Мјесне борачке организације МУП-а СЈБ Приједор, каже да је ово веома тужан дан.

“МУП пази на своје погинуле борце, своје припаднике, наша Мјесна борачка организација баштини обавезу да чувамо сјећање на погинуле полицајце, на наше другове. Тог дана погинуло је осам припадника, петорица

су рањена и тежак је био ратни пут. Настојимо и трудимо се да одржимо културу сјећања на наше погинуле саборце и припаднике МУП-а”, рекао је Гаврановић који је на грабешкој висоравни тешко рањен 8. фебруара 1994. године.

“Вријеме напада је било у јутарњим сатима, схватили смо да смо у тешкој ситуацији и почели смо се повлачити. Поједини су рањени и ја сам тад био тешко рањен, успио сам ипак изаћи до наше линије и да се спасим” каже Гаврановић.

Жељко Шормаз, син погинулог командира чете Посебне јединице полиције Миланка Шормаза, истиче да су сјећања болна.

“Сјећања на тај период су ружна и мучна, зато што само сазнање да се то десило на данашњи дан, да је дошло до страдања одређеног броја наших људи је тешко. Мој отац је рањен у акцији 8. фебруара, а након два дана је подлегао повредама. Сјећања на то не могу бити лијепа, међутим, последице 30 година, сва та ружна осјећања која смо имали у том тренутку, попримају неку сасвим другу димензију. Тад је једино што смо

осјећали била велика туга, како због његовог, тако и због губитка свих тих људи који су страдали с њим, а данас постоји и доза поноса, јер су они заиста били прави и истински хероји”, рекао је Шормаз.

Градоначелник Приједора Слободан Јавор истакао је да су погинули полицајци уградили своје животе у темеље Републике Српске.

“На данашњи дан, ми одајемо почаст свима њима, приједорским полицајцима, који су се борили на бранику отаџбине и који су дали оно највредније што су имали. Када гледамо временски период, 30 година је прошло, међутим, туга, бол и ране и даље су исте, а поготово њиховим породицама које су данас овдје с нама. Рећи ћу, и као градоначелник и као грађанин овог града, да су то хероји тог времена, хероји данашњег времена и хероји будућег времена. Захваљујући

се присјећамо свих њих, да им одамо пошту и да истину о том времену преносимо на будуће генерације, које морају да знају шта се тад дешавало и да цијене зашто ми данас имамо слободу. Сви ти људи који су дали своје животе, сви ти људи који су рањени, треба да их се сваког дана сјећамо и да о томе причамо”, нагласио је градоначелник Приједора.

На данашњи дан, прије 30 година, на бихаћком ратишту животе је изгубило осам приједорских полицајаца, а укупно 74 припадника некадашњег Центра јавне безбједности Приједор дало је животе борећи се за Републику Српску, односно 782 припадника МУП-а Републике Српске.

Након полагања вијенца и паљења свијећа у Полицијској станици два у Приједору, у Цркви Светог пророка Илије слу-

Сјећање на погинуле полицајце

њима, ми данас имамо слободу, имамо Републику Српску. То су били истински полицајци, истински борци и људи који су жељели само једно, а то је да очувају своју домовину. Наша обавеза, обавеза младих људи је да

жен је парастос за погинуле полицајце. Обиљежавање овог датума сваке године организује Мјесна борачка организације приједорске полиције.

ЈАВОР: ПУНА ПОДРШКА ПРЕДСЈЕДНИКУ ДОДИКУ

Текст: КВ

Од самог почетка суђења предсједнику Републике Српске Милораду Додичу у Суду БиХ, јасно је да је у питању политички монтиран процес, који је још једном потврдио све оно на шта из Српске указујемо годинама, а што је на посљедњем рочишту и доказано, наводи се у саопштењу градоначелника Приједора Слободана Јавора.

“Ријеч је о неутемељеном и сасвим нелегитимном поступку који није усмјерен само према предсједнику Додичу, већ према српском народу. Експресна замјена поступајућих судија и избором судије Сене Узуновић, која је била ангажована у Армији БиХ и СДА, доводи у питање вјеродостојност самог процеса или боље речено правне фарсе”, истиче Јавор.

Додаје да моћници из појединих страних амбасада сматрају да они треба да креирају политичке процесе у БиХ и у томе не презају ни од чега, па ни од оваквих монтираних процеса, гдје је очигледно да је пресуда већ написана.

“Овим путем још једном дајем пуну подршку предсједнику Републике Српске Милораду Додичу да истраје у овом политичком атаку на институцију коју представља, да докаже и одбрани оно за шта се увијек борио и што нема цијену, а то је Република Српска!”, стоји у саопштењу градоначелника Приједора Слободана Јавора.

МИНИМАЛА

Текст: Гордана Каурин

Цијене хљеба, али и других пекарских производа већ су порасле у неким пекарама, а у другима ће тек доћи до поскупљења. Разлог је раст минималца, тврде пекари. Иако су цијене брашна и струје непромијењене, пекарски производи ће бити скупљи за пет одсто.

Саша Тривић, предсједник Уније послодаваца РС, каже да ће раст минималца сигурно довести до раста цијена једног дијела пекарских производа зато што је учешће радне снаге у производњи пекарских производа око 35 одсто, тако да је за очекивати да негдје пекарски производи у просјеку порасту за

пет процената.

„Наравно, без обзира на то што је и у претходном периоду дошло до пада цијена брашна, плате у пекарству су расле и мораће и даље да расту, уколико хоћемо да имамо неког да производи тај хљеб. Десиће се неминовно и доћи ће до повећања цијена”, истиче Тривић.

У Удружењу потрошача „ДОН“ сматрају да су оваква поскупљења негативна појава, те да раст цијена хљеба и хљебних производа није оправдан. Муриша Марић, извршни директор „ДОН-а“, наводи да цијене горива нису расле посљедњих мјесеци, чак је, по њеним ријечима, дошло до њиховог знатног пада. Жито није поскупјело на свјетској

берзи, нити при увозу у БиХ, брашно није поскупјело, а сама најважна плата радницима удружила је, како каже Марићева, све пекаре да најаве да ће подићи цијене својих производа.

„Није се завршило само на томе да су најавили, него смо свједоци да су одређени пекари већ поскупјели хљеб. С друге стране, све иде по леђима потрошача који ће опет плаћати данак свих ових поскупљења самом најавом повећања најниже плате”, истиче Марићева. Зоран Павловић, економски аналитичар и пословни савјетник, каже да повећање минималне плате од 200 КМ са доприносима који су 64 одсто, за по-

Министар Егић са представницима бораца приједорске регије БОРЦИ СУ НАША КОРЕКЦИЈА И ПРЕДЛАГАЧИ ДОБРИХ РЈЕШЕЊА

Текст: Зоран Савиљ

Министар рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске Данијел Егић одржао је радни састанак са представницима борачких организација приједорске регије. Он је нагласио да је, поред проблематике са којом се борачка популација свакодневно суочава, неизбјежна тема и политичка ситуација која утиче, а често и усмјерава, све области живота.

“Борачка организација је један стуб Републике Српске. То су људи који су је и створили и Република Српска се и даље дефинитивно мора ослањати на ове људе. Они су наш корективни фактор, одакле добијамо добре сугестије и добре намјере у смислу очувања Републике Српске, напретка и бољитка нашег друштва и живота у Републици Српској. Имамо велики респект према њима и ја, као њихов

че да се у задње вријеме ствари видљиво поправљају и додаје да демобилисани борци и њихове борачке организације на нивоу регије треба да буду упорни у изношењу реалних и објективних захтјева којима се тражи побољшање статуса борачких категорија.

“Борачки додатак у наредном периоду мора бити перманентно повећаван. Још неке ствари ту треба квалитетније ријешити. Конкретно ћу поменути да треба поправити статус људи који су били ратни заробљеници. За те људе рат није завршио 21. новембра 1995. године. Имамо људе са подручја цијеле регије који су из логора изашли чак 1997. године. До тада су они били у мукама и проблемима”, рекао је Кондић.

Из Борачке организације Козарска Дубица поручују да је, поред бројних других, демобилисаним борцима у овој општини велики проблем и

Министар рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске Данијел Егић посјетио је Градску управу Приједор гдје је разговарао са градоначелником Приједора Слободаном Јавором. Теме разговора биле су положај борачких категорија, те утицај најниже плате на локалну заједницу и њену привреду.

Министар Егић и градоначелик Јавор обишли су потом привредно предузеће "Мастервуд" гдје су разговарали са менаџментом и запосленим радницима о условима пословања и да ли је обрачун најниже плате оставио одређен утицај. С обзиром да се ради о извозно оријентисаном предузећу, било је ријечи и о томе да ли се овдашњи привредници суочавају са проблемима конкурентности на ино-тржишту због глобалног утицаја на ту сферу производње.

Предузеће "Мастервуд" тренутно запошљава 83 радника и има заокружен процес примарне и финалне обраде дрвета, а бави се производњом квалитетног намјештаја, са акцентом на производњу кревета направљених од природних материјала, саопштено је из Кабинета градоначелника Приједора.

саборац, радо их саслушам и често поступим по њиховим примједбама и сугестијама”, рекао је Егић. Предсједник приједорске Борачке организације Војислав Кондић исти-

изградња спомен-обилежја. У овој поткозарској општини нису задовољни ни са остваривањем допунских права.

“Ми смо инсистирали да се та права

повећају, али су јако мала, мислим да је око 25.000 КМ и за ову годину уплаћено. То је јако мало што се тиче борачке популације. Много је проблема на терену. Настојим да што више будем на терену са демобилисаним борцима, оним људима који су, скоро да кажем, заборављени свих ових година, од рата наоивамо. Имамо масу социјалних случајева, неријешених проблема”, каже Ненад Булић, предсједник Борачке организације Козарска Дубица.

Један од проблема борачке популације је и недостатак средстава за помоћ саборцима када су у питању процесуирања за ратни злочин. Министар Егић има приједлог како би се то могло ријешити у наредном периоду.

“Раније сам изнио приједлог који на прву и није баш добро дочекан, али мислим као борац, а ево и као ми-

нистар рада и борачко-инвалидске заштите, да би борачка популација требало да се угледа на пензионере. Сви можемо да одвојимо по једну марку мјесечно. То значи, ако има 200.000 регистрованих бораца, да можемо 200.000 марака мјесечно да издвојимо у један фонд. Тако би могли да финансирамо правну помоћ, али и помажемо саборцима који су у процесу и на одслужењу казне, као и онима који изађу на слободу”, каже Данијел Егић.

На радном састанку министра рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске са представницима борачких организација приједорске регије изражено је негодовање због помпезних хапшења демобилисаних бораца Војске Републике Српске који се редовно одазивају на судске позиве.

ПОДИГАО ЦИЈЕНЕ ПЕКАРСКИХ ПРОИЗВОДА

слодавца износи 340 КМ.

“Када се саберу све обавезе за некога ко прима 900 КМ увећања са 0,3 процента минулог рада, то износи близу 1.000 КМ. На то се додаје топли оброк који такође подлијеже обавези од 64 одсто и који је за јануар 212 КМ, на то треба додати

порез од 10 одсто на исплату плата и доприносе који су такође на нето исплаћену плату 64 одсто. Кад се то све сабере, плата за најједноставнији рад у укупном износу је 1.700 КМ. То је износ који је превелико оптерећење за мале предузетнике, радно интензивне дјелатности и нискоакумулативно-привредне гране, па је резултат цијеле приче да ћемо врло вјероватно отпуштати те раднике, јер не можемо издржати трошкове. Неки ће

фирме и затворити, а они који су у могућности, преселиће се у ФБиХ гдје је минимална плата 619 КМ. Тако да смо на крају дошли у ситуацију да овом мјером тјерамо пословне људе из РС, а извозно оријентисане фирме смо довели у позицију да неће моћи реализовати уговорене послове, јер су се промијенили услови и трошкови пословања. И поред вапаја пословне заједнице и Привредне коморе, Влада РС није прихватила

корекције или смањење те минималне плате”, наводи Павловић.

С једне стране послодавци, с друге радници, а трошкови живота све скупљи. Грађани неријетко једва састављају крај с крајем. Уз цијене хљеба и пекарских производа које опет иду узлазном путањом, грађани се почињу питати да ли ће им и ова основна намирница постати луксуз?

ЕГИЋ: НАЈНИЖА ПЛАТА ОСТАЈЕ 900 КМ

Министар рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске Данијел Егић изјавио је да најнижа плата остаје 900 КМ и да постоји више приједлога како да Влада помогне пословној заједници, о чему ће се одлучивати након првог квартала кад се сагледају резултати повећања најниже плате. Егић је навео да није свако у проблему, али да је свако дигао глас и да свако нешто очекује, а да су проблеми могући у нископродуктивним гранама као што су кожа, текстил, обућа, те да ни те фирме не би требало да су имале све раднике са најнижом платом.

“Најнижа плата ће остати оваква каква јесте. Можемо разговарати о одређеним мјерама. Влада јесте спремна и има намјеру да помогне, али за то мора да прође одређено вријеме”, рекао је Егић новинарима у Приједору.

ПОЛИТИЧАР ТРЕБА ДА РЈЕШАВА, А НЕ САМО ДА КОНСТАТУЈЕ ПРОБЛЕМЕ

„На сједницама НС РС отварао сам теме и дискутовао о проблемима и потребама Приједора, о потребама издвајања средстава из буџета за развој туристичких потенцијала Козаре, реконструкцији наше болнице, проблему уништавања путне инфраструктуре због извоза угља из Санског Моста, потребама улагања у реконструкцију Машинске и Електро школе, малим приходима у буџету града од концесионих накнада, малим средствима која се додјељују за подршку повратку у Приједор итд.“, ово је у интервјуу за „Козарски вјесник“ навео потпредседник Народне скупштине Републике Српске Мирсад Дуратовић.

Текст: Бојана Мајсторовић

• **Годину дана сте потпредседник у НС РС. Претходно сте годинама били одборник у Скупштини града Приједора, којом сте и председавали прије тренутне функције. Колико је захтјевна и одговорна функција потпредседника у НС РС и да ли Вам је претходно искуство из приједорског локалног парламента значајно за њу?**

- Свакако да је виши ниво власти и јавне управе захтјевнији и носи са собом већу одговорност. Међутим надлежности, послови и задаци потпредседника НС РС су дефинисани Уставом Републике Српске и мој посао је да помажем председнику НС РС у обављању послова из његове надлежности. То подразумева, не само вођење сједница Народне скупштине у одсуству председника, већ и припреме самих сједница, учешће у раду Колегијума НС РС, присуство разним догађајима и манифестацијама у име Народне скупштине, представљање Народне скупштине на разним домаћим и међународним конференцијама, присуство састанцима међупарламентарне сарадње, пријем делегација које долазе у посјету НС РС и сличне активности. Осим ових послова, ту су и приједи за грађане и разна удружења и организације, те представнике дипломатског кора у БиХ. За сваки посао који човек ради, неопходно му је искуство, јер нико се није родио научен за неки посао. Моје претходно искуство као посланика у НС РС те одборничко у Скупштини града Приједора, а нарочито позиција председника Скупштине града, и те како су ми помогли да од првог дана своје послове које имам као потпредседник НС РС, обављам без имало треме и крајње професионално и одговорно. Када дођете на позицију гдје већ познајете процедуре, организацију рада, надлежности и начин функционисања институције, онда је све много лакше. Али увијек има нових изазова, нечега са чиме се нисте сусретали и могућности да се знање усаврши.

• **Шта је најбитније, по Вашем мишљењу, што је у НС РС усвојено у прошлим годину дана?**

- Сваки политичар има неке по-

себне области којима се бави у свом раду и које преферира, па тако и ја. Оно на шта као човек и политичар стављам тежиште мога рада су дјеца, школство, социјалне категорије, привреда и повратничка популација. У првој години мандата овог сазива Народне скупштине усвојено је неколико закона и измјена закона који се тичу управо ових категорија, па ћу споменути Закон о дјечијој заштити, Породични закон, Закон о подршци незапосленим родитељима са четворо и више дјеце, Закон о платама запослених у образовању и Закон о доприносима. Наравно, треба споменути и усвајање буџета и ребаланса буџета којим су повећавана издвајања управо за категорије које сам навео.

• **Има ли у том периоду усвојених закона и измјена закона који су посебно битни за Приједор?**

- Сви закони су углавном подједнако битни за сваку локалну заједницу, али издвојит ћу Нацрт закона о геолошким истраживањима, због рударења у Приједору и Измјене Закона о туризму због туристичких потенцијала којима располаже наш град, односно локална заједница.

• **Има ли нешто што ће ускоро доћи на дневни ред, а чије би усвајање олакшало живот грађана у вријеме велике инфлације?**

- Народна скупштина је тренутно у фази израде Плана рада за 2024. годину, који ће се на дневном реду наћи на сљедећој сједници. У склопу тог плана, налазит ће се и приједлози закона који ће олакшати свакодневни живот грађана, а посебно угрожених категорија.

• **Сматрате ли да сте кроз свој рад у највишем законодавном тијелу допринијели Приједору и Приједорчанима?**

- Да ли је и колико мој рад у НС РС допринио Приједору и Приједорчанима, то треба да кажу грађани Приједора и наша Градска управа. Наравно да свако на свој начин барем покушава допринијети своме граду на било који начин и свакако ће свако за себе рећи да је тај циљ постигао. Међутим, оцјену рада ипак треба да даје неко ко то посматра са друге стране. Напоменут ћу да сам на сједницама НС

РС отварао теме и дискутовао о проблемима и потребама Приједора, о потребама издвајања средстава из буџета за развој туристичких потенцијала Козаре, реконструкцији наше болнице, проблему уништавања путне инфраструктуре због извоза угља из Санског Моста, потребама улагања у реконструкцију Машинске и Електро школе, малим приходима у буџету града од концесионих накнада, малим средствима која се додјељују за подршку повратку у Приједор итд. Обезбиједио сам одређена средства из буџета за изградњу и реконструкцију путева, школе, појединачне помоћи за грађане и невладине организације.

• **Како оцјењујете рад посланика из Приједора, односно да ли су довољно активни у посланичким клупама?**

- Посланици из Приједора су заступљени у оба скупштинска блока односно и у клупама опозиције и клупама власти. Састав те наше, да кажем „репрезентације“, је јако шаролик у погледу година, занимања, позиција у ванскупштинском животу. Међу нама има оних који имају дугогодишњи посланички стаж и искуство, а и оних који су по први пут сјели у посланичке клупе, тако да и не можемо одмах очекивати да сви буду подједнако активни. Битно је да су сви посланици до сада узели учешће у раду и дискутовали у Скупштини по разним тачкама дневног реда и редовни су на сједницама. Сви смо заступали интересе своје локалне заједнице и наше регије и то је оно најбитније. Када подвучем црту након прве године мандата, могу рећи да сам задовољан радом наших посланика у скупштинским клупама и ако ћемо баш оцјењивати бројчано, дат ћу једну четворку.

• **Веома сте активни када су у питању инфраструктурни пројекти у Приједору, првенствено у мјестима у којима је већи број Бошњака. Шта сте све помогли да се реализује у Приједору и колико је новца уложено?**

- Сваки политичар, прије свега, заступа интересе своје изборне базе, а затим цијеле локалне заједнице, па тако ни ја нисам изузетак. Међутим, то не значи

Мирсад Дуратовић,
потпредседник Народне
скупштине
Републике Српске

да нисам учествовао у реализацији пројеката и у другим мјестима која нису насељена само Бошњацима, као на примјер пут према Волару, санација крова на основној школи у Доњим Гаревцима и још неке. Од реализованих пројеката у 2023. години, навест ћу 15 путних праваца за које сам обезбиједио 1,7 милиона КМ, од којих је девет путних праваца већ завршено, а за осталих шест је окончана тендерска процедура и радови крећу док временски услови дозволе. Осим путева, радио сам и пројекте водоводне мреже, на изградњи школског и дјечијег игралишта, замјени столарије на школи, изградњи моста и још неким ситнијим пројектима. Укупан износ обезбијеђених средстава је око 2,2 милиона КМ. Оно што имам жељу да наведем је изузетно добар однос и подршка у реализацији ових пројеката од стране Градске управе и градоначелника Слободана Јавора. Након мог преласка у Народну скупштину, договорили смо се да и даље заједнички доприносимо бољитку живота наших суграђана и да међусобном сарадњом радимо добре и позитивне ствари у

Приједору.

• **Шта желите да урадите за Приједор у наредном периоду?**

- Они који прате мој рад, знају да ја нисам политичар који даје обећања, већ се трудим да имам информације са терена о потребама и проблемима, како појединачно тако и наших мјесних заједница, организација, установа и локалне заједнице и онда тражим рјешења. Сматрам да сваки политичар треба да рјешава, а не само да констатује проблеме за које већ сви знају. Ако узмемо у обзир да се налазимо у изборној години, онда поготово све што бих рекао да желим урадити бит ће да су празна предизборна обећања. Оно што је мој мото у раду је сте да рад буде оно по чему се препознаје политичар, а не по обећањима која даје. Зато ћу се суздржати од навођења пројеката које имам у плану да реализујем у овој години, али ћу навести да се њихова вриједност креће око три милиона КМ. Сви ти пројекти су везани за нашу локалну заједницу и побољшат ће свакодневни живот наших суграђана.

НАБАВКА ОГРЕВА У ДЕСЕТ РАТА

Текст: **Деборах Совиљ**

У Удружењу пензионера града Приједора у току је упис за набавку огрева за 2024. годину. Заинтересовани пензионери отплаћиваће огрев у десет мјесечних рата, а могу да набаве цијепано буково дрво, угаљ, пелет или брикет. "Мислим да је то повољно, за онога ко нема готовинских средстава, а посебно за нас, пензионере, да у 10 једнаких рата набаве дрво или неку другу врсту огрева на одгођено плаћање. Пензионери који се одлуче на то, већ би требало да се евидентирају, како би добављач могао на вријеме и у разумном року испоручити огрев до куће пензионера. Дакле, обезбијећен је и превоз", истиче Слободан Брдар, предсједник Удружења пензионера града Приједора. Он је подсетио да је, ранијих година, могућност одгођеног плаћања користило око три

хиљаде пензионера по грејној сезони.

Чланови овог удружења ићи ће и ове године на бањско-климатско лијечење у бање "Врућицу" или "Мљечаницу". Половину трошкова сносиће Град Приједор, а остатак корисници. Бањско лијечење ове године требало би користити око 350 пензионера. Рок за пријаве је од 15. фебруара до 31. марта.

"Друге бање, сем ових у Козарској Дубици и Теслићу не користимо, јер им не одговара одгођено плаћање. Исти пензионер може преко нашег удружења ићи у бању сваких пет година, осим ако се не пријави довољан број заинтересованих који нису никако ишли. Циљ нам је да имамо већи обухват оних који нису користили могућност бањско-климатског лијечења", наводи Брдар.

Ранко Јаковљевић у пензији је петнаестак година. Искори-

Фото: Pixabay

стио је, каже, већ једном прилику да преко приједорског удружења оде у бању "Врућицу" у Теслићу.

"Ишао сам на бањско-климатско лијечење онако како је по процедури наведено. Што се тиче Удружења пензионера града Приједора, у

потпуности сам задовољан. Организација је добра, остварили смо погодности и могућности које као пензионери имамо. То подразумијева бањско лијечење, једнократне новчане помоћи и набавку огрева у ратама", истиче Јаковљевић.

Удружење пензионера града Приједора има око 13.500 чланова. За њихов рад, из градског буџета издвојено је 300.000 КМ, од чега је 100.000 намијењено за бањско-климатско лијечење.

САВРЕМЕНО ПРИХВАТИЛИШТЕ ЗА ПСЕ ДО КРАЈА МАРТА

Текст: **Бојана Мајсторовић**

У Приједору је почела изградња савременог прихватишта за псе за који је из буџета Града издвојено 85.000 КМ. Ново прихватиште биће на локалитету Курево, а грађевинска оператива предузећа "Комуналне услуге" завршиће га до краја марта.

Директор овог предузећа Далибор Грабеж наводи да је обезбијећена сва неопходна техничка документација.

"Радови су у пуном јеку. Ми смо спровели поступке јавне набавке када су у питању електроинсталациони, водоводни и канализациони радови и сви потребни материјали за његову изградњу. Прошле године смо овдје урадили

припремне земљане и електроинсталационе радове, дакле довели смо струју до самог објекта, настављамо даље када се заврше сви грађевински радови око ових даљих инсталација", рекао је Грабеж.

Додао је да ће прихватиште бити на површини од 250 метара квадратних, те да ће у 18 боксова моћи да буде прихваћено око 80 паса.

"Боксови ће имати затворени и отворени дио да пси могу да изађу напоље. Поред тог дијела налазиће се чврст објекат који ће бити пријемна амбуланта и служити за ветеринарски преглед и све што је неопходно да би пси безбједно боравили у азилу. Када овај објекат предамо на употребу, радићемо на поди-

зању свијести о значају бриге о напуштеним псима. Замолићемо и грађане да дођу, посјете азил и ако неко жели да удоми незбринуте псе, али и да пси буду адекватно збринуту и ухрањени и безбједни прије свега по околину, што ће у сваком случају пружити бољу слику о прихватишту", наводи Грабеж.

Истиче да је у плану да овај савремени објекат буде отворен за грађане који ће моћи да удоме псе или им донирају храну. Подсетио је да је приједорско комунално предузеће више пута апеловало на власнике паса да не напуштају своје љубимце већ да их предају у прихватиште.

Локалитет на којем се гради ново прихватиште посјетио

је и градоначелник Приједора Слободан Јавор.

"То је тема која се годинама уназад провлачи у нашем граду. Имамо доста различитих удружења за заштиту животиња која су нам сугерисала да треба Град да се укључи и да обезбиједимо што боље услове. Град је то препознао. И раније смо били овдје и видјели стање у којем се прихватиште налази. Жељели смо да помогнемо и у буџету Града издвојили смо 85.000 КМ за изградњу новог прихватишта. Као што видите, радови су у току. Мало је више временски потрајало, с обзиром да је ово земљиште припадало Шумском газдинству Приједор. Драго ми је да је све завршено папиролошки како треба. Све теч

по планираној динамици", рекао је Јавор.

Он је захвалио руководству "Комуналних услуга" које је препознало значај овог питања и у разговору са локалном управом одлучило да уложи додатна средства како би обезбиједили што адекватније услове. Јавор је подсетио да је Град, умјесто за новогодишњи ватромет, новац усмјерио за набавку хранилица и хране за псе.

"У јавност смо изашли са информацијом да ћемо обезбиједити хранилице за псе и поставити их на ширем подручју града. С обзиром да смо се консултовали са разним удружењима и струком, одлучили смо да ипак те хранилице донирамо овдје на Куреву. Ту ће бити постављено пет хранилица и пет је постављено на претходном прихватишту које датира од 2009. године. Град Приједор је то препознао и одлучили смо да, уз хранилице, донирамо 1.000 килограма хране. Желимо да идемо корак даље по питању услова, када погледамо ширу слику и значај, јако нам је важно да имамо хигијеничарску службу у нашем граду која свој посао обавља на најбољи могући начин", истакао је Јавор. Уз 1.000 килограма хране, Град је купио и неколико стотина конзерви за псе. Свих десет хранилица биће постављене у новом прихватишту на којем ће бити смјештени и сви пси након његове изградње.

У ПОРАСТУ БРОЈ АУТИСТИЧНЕ ДЈЕЦЕ

Текст: Зоран Сивиљ

Статистике показују да се и у Приједору повећава број дјеце са аутизмом. У Центру "Сунце", од укупног броја, има једна четвртина такве дјеце. Психолог Милева Мандић каже да аутизам није лако дијагностиковати и да психијатри не журе са таквом квалификацијом.

"Велики је број дјеце млађег школског узраста који се укључују у нашу школу. Они се углавном сусрећу са великим баријерама у редовним школама, тако да су практично присиљени уписати специјалну школу. Рекла бих да је прилично тешко дијагностиковати аутизам, тако да већина те дјеце долази са дијагнозом дисхармоничног развоја. Ту дијагнозу постављају психијатри на основу опсервација и проматрања и не журе са коначном дијагнозом аутизма", наглашава Мандићева. Дефектолог у Центру "Сунце" Милана Миодраговић истиче да је аутизам прожимајући развојни поремећај, који захвата област социјалне интеракције, комуникације и понашања. Она појашњава који су посебни проблеми аутистичне дјеце.

"Оно што је за дјецу са аутизмом, да се лаички изразим, посебна проблематика, јесте чињеница да је њихов говорно-језички развој успорен, отежан, онемогућен. Они имају проблеме у остваривању социјалних контаката са вршњацима, увиђају неких социјалних ситуација, изражавају својих потреба. Често се дешава, када се говори о њиховом функционисању, да се некако везују за рутине, имају одређене потешкоће у контроли властитих импулса", каже Миодраговићева. Дјеца са аутизмом и њихови родитељи пролазе кроз

Илустрација (Pixels-Mikhail-Nilov)

тешке животне тренутке. Често су то и тешке животне драме, а друштво и средина у којој живе углавном немају довољно саосјећајности, толеранције и разумијевања. "Мислим да још увијек постоје значајне стигматизације, и породица и те дјеце, због неразумијевања шире околине у односу на њихово понашање које је често неинхибирано, значи, чести су неки испади у социјалном функционисању, што је карактеристично за спектар аутизма. Мислим да се едукацијама може много направити, не само шире средине, него и наставника у редовним школама", каже Милева Мандић.

У Центру "Сунце" имају три одјељења која похађају дјеца аутистичког спектра и за њих постоји прилагођен план и програм рада. Настава се организује по нивоима, а потребно је много времена, труда и стрпљења наставног кадра да се дјецци олакша адаптација.

"Кроз властити рад сам установила да је дјецци са аутизмом млађег узраста, када тек дођу у школу, посебно тешка та почетна адаптација. Како на сам простор тако и на

наставника, односно учитеља и другу дјецу. Онда се посебно у том првом осјетљивом периоду, првом, другом разреду, највише ради на развијању тих вјештина, да се регулишу, да изразе своје потребе, да успоставе контакт са наставником, са својим вршњацима. Да свате шта је то

прихватљиво, а шта неприхватљиво понашање, као и да развију неке друге вјештине", појашњава Миодраговићева. У Центру "Сунце" кажу да су поносни што имају и ресурсни центар који покрива приједорску и требињску регију. У овој установи такође истичу да је од велике кори-

сти посебан програм који је направљен за дјецу са аутизмом. "Неопходно је поменути да су прошле године Министарство просвјете и културе и Републички педагошки завод направили посебан план и програм за дјецу из спектра первазивних развојних поремећаја, гдје спада и аутизам као један дио спектра. Ми смо формирали посебна три одјељења само за дјецу са аутистичним спектром и између осталог, свако од тих одјељења има асистента по одјељењу и једнога индивидуалног асистента", каже Слађана Радаковић, директор Центра.

У Центру "Сунце" има укупно 106 ученика, пет у вртићу, 81 у основној и 25 у средњој школи. У одјељењима има по три ученика, а поред наставе, ту је припремни програм, продужени боравак и јутарње чување. Ученици ове установе учествују на бројним манифестацијама са другим, редовним школама.

АУТИЗАМ НИЈЕ БОЛЕСТ ВЕЋ СТАЊЕ

Поремећај из спектра аутизма (ПАС) сложен је неуроразвојни поремећај. Аутизам није болест већ стање, а очитује се већ у раном дјетињству, навела је Горлица Јаковљевић, дипломирани дефектолог из Центра за социјални рад Приједор. Статистика показује да је чешћи код дјечака него код дјевојчица. Неки од знакова спектра аутизма огледају се у понашању, комуникацији и социјализацији. Нека дјеца показују прве знаке аутизма већ у раном дјетињству попут неуспостављања контакта очима, неодазивања на властито има, равнодушност према социјалној средини, имају потребу за устаљеном рутином, наглашен отпор према промјенама, опсесивна интересовања нпр. за мирисима, показују интересовања за свјетлцавим предметима или појавама са јаким свјетлом, понављајуће покрете тијелом или дијеловима тијела.

"Свако дијете је индивидуа, симптоми се разликују од дјетета до дјетета, не значи да ће сва дјеца која имају аутизам показати све претходно поменуте знакове. Велику улогу у раној детекцији имају педијатри који прате миљоказе развоја дјеце. Ако се примијете нека одступања, неопходно је усмјерити родитеља на даљу дијагностичку обраду. Важно је нагласити значај мултидисциплинарног приступа којег сачињавају неуропедијатар, дјечији психијатар, психолог, дефектолог/специјални едукатор и рехабилитатор, логопед и сензорни терапеут", истиче Јаковљевићева.

Према подацима приједорског Центра за социјални рад, евидентирано је укупно 36 дјеце/лица из спектра аутизма.

„АНЕМОНА“ ОВЕ ГОДИНЕ ПРОСЛАВЉА 15 ГОДИНА РАДА

Текст: Гордана Каурин

Удружење грађана за помоћ обољелима од астме и хроничне опструктивне плућне болести „Анемона“ Приједор успјешно је реализовало бројне пројекте у протеклим годинама. У плану су нови пројекти чија реализација почиње од марта, када ће бити организована хуманитарна акција са подјелом колача на тргу.

„Грађани ће својом донацијом подржати рад нашег удружења, а ми ћемо колачима да се захвали-

мо за ту донацију. Колаче углавном спремају родитељи дјеце обољеле од астме, корисници пројеката које ми одрађујемо. Сљедећи пројекат би био Терме Лакташи", наводи Илинка Мацура, председница „Анемоне", и додаје да је у јуну планиран одлазак на море.

Волонтери такође одрађују значајан дио посла у овом приједорском удружењу. Једна од њих је Николина Радуловић, чије је дијете било корисник услуга Удружења „Анемона".

„Помогло је мом дјетету у проблемима с бронхитисом и након тога сам одлучила да постанем волонтер и да заједно с Илинком помажем дјецци и генерално родитељима који имају проблеме са астмом као и неким другим врстама обољења", наглашава Радуловићева. Удружење „Анемона" има око 750 евидентираних чланова предшколског и школског узраста те студената. Удружење ове године прославља јубиларних петнаест година постојања и рада.

Илинка Мацура, председница "Анемоне" и Николина Радуловић

РЕВАКЦИНАЦИЈА ПРОПАДА ЗБОГ ПРЕДРАСУДА

Текст: Деборах Савић

Велики кашаљ је заразно обољење које није новијег датума. Било га је увијек, међутим, опомињу подаци о већем броју обољелих и смртним случајевима у окружењу, поготово код мале дјеце. У Србији су до сада умрле четири бебе. Резултат је то слабе процијепљености у општој популацији, истичу стручњаци. У Републици Српској се користи комбинована вакцина која садржи и компоненту великог кашља и даје се у доби од два, три и по и пет мјесеци. Ревакцинација се спроводи у доби од 18 мјесеци и при упису у основну школу, односно у узрасту од шест година.

"Родитељи нерадо приступају обавезној вакцинацији. Тек кад се појаве овакви проблеми, онда се почне причати о томе. Мислим да би на превенцији требало да ради друштво уопште, а не само педијатри. Да се људи освијесте и родитељи поуче колико је битно да се њихова дјеца вакцинишу и да се на тај начин спријечи развој тешких слика болести", рекла је Свјетлана Савић Стјепановић, педијатар у Болници "Др Младен Стојановић".

Инфектолог Борис Ћургуз такође сматра да је рјешење превенција, односно вакцинација.

"Чим је дошло до пада у броју вакцинисаних, појављују се дивљи сојеви, тако да се послије пуно година појавио велики кашаљ. За вријеме школовања на факултету, већим дијелом специјализације нисам видио велики кашаљ, а сад имамо велики број управо из тих разлога", наводи Ћургуз.

У Приједору у овој години није регистрован ниједан случај великог кашља, а у прошлој је био један такав случај, истичу у Дому здравља. Јавља им се пуно пацијената са дужим кашљем који траје по мјесец-два, али како кажу, није ни сваки кашаљ велики кашаљ. Прво питање које упућују родитељима је да ли је дијете редовно вакцинисано, јер је то најбоља заштита. Наводе да је проценат вакцинације у првој години око 70 одсто, али код ревакцинације у доби од 18 мјесеци пада на 65 одсто.

"У нашем вакциналном центру на педијатрији, вакцина-

Илустрација (Pixel-Shot/Shutterstock)

ција је добро обухваћена у првој години живота, односно кад дијете по календару вакцинације добија петовалентну вакцину, у којој је садржана и компонента пертусиса односно великог кашља. У Приједору тај обухват износи 71 одсто. Међутим, настаје слабији проценат вакцинације након године дана. Морамо водити рачуна да разбијемо предрасуде код родитеља", рекла је прим. др Азра Пашалић.

Институту за јавно здравство Републике Српске, од појаве

првих случајева у прошлој години до средине јануара, пријављено је 57 обољелих од великог кашља, а та је цифра, незванично, у фебруару већ достигла 70. Велики кашаљ се може појавити у било којој доби, али најугроженија су мала дјеца која немају још развијен имунитет. "Било је дјеце са симптоматологијом великог кашља, више оних већих који су имали дуготрајни исцрпљујући кашаљ. Код њих је слика лакша и без компликација. Мно-го су угроженија мања дјеца,

поготово до два мјесеца, код којих је симптоматологија тежа. Они нису ни почели процес вакцинације и немају апсолутно никакав имунитет", рекла је др Свјетлана Савић Стјепановић. Велики кашаљ није само проблем нашег поднебља, већ и земаља Европске уније, гдје су, због пада дохвата вакцинације, најновије препоруке бустер дозе за старије грађане. Очекује се да би нешто слично могло бити препоручено и код нас.

ЈЕФТИНИЈЕ УСЛУГЕ ЛАБОРАТОРИЈСКЕ ДИЈАГНОСТИКЕ

Текст: Бојана Мајсторовић

Осигураницима Фонда здравственог осигурања Републике Српске којима су потребне услуге из области лабораторијске дијагностике, узорак се узима само на једном мјесту, независно од тога гдје ће се анализа ових узорака радити, саопштили су из овог фонда.

„Примјера ради, осигураницима којима су потребне услуге из лабораторијске дијагностике, а које припа-

дају и примарном и секундарном нивоу здравствене заштите (домови здравља и болнице), узорак се узима само на једном мјесту - дому здравља и пацијент више не мора да одлази и у болницу како би урадио и услуге које припадају вишем нивоу здравствене заштите. На овај начин се спречава шетање пацијената од једне до друге здравствене установе, а и пацијент више не мора да на два мјеста даје крв како би се урадила анализа за све услу-

ге које су му потребне“, наводе из Фонда.

Додају да је то посебно важно за осигуранике који болују од малигних болести или трансплантиране пацијенте који морају више пута у току године да раде ове анализе, а због здравственог стања им је важно да услуге ураде на једном мјесту како би избјегли гужве и чекања.

„Ово је омогућено новим ценовником здравствених услуга који је почео да се примјењује почетком ове го-

дине. Напомињемо и да ће пацијенти на мјесту гдје су дали узорак долазити и по резултате својих анализа, а ту се и наплаћује партиципација у случају да осигураник није ослобођен плаћања од ове обавезе. Уколико се пацијент упутником директно упућује да уради лабораторијску дијагностику која искључиво припада вишем нивоу здравствене заштите (болнице и УКЦ) пацијент ће и даље да ове услуге ради у поменутих здравствених установама“, наводи се у саопштењу.

Подсјећају да је партиципација за услуге лабораторијске дијагностике смањена, тако да ће пацијенти издвајати мање новца него до сада за партиципацију, јер је циљ да осигураници ове услуге раде у домовима здравља, а не у приватним лабораторијама у којима сами плаћају пуне цијене лабораторијске дијагностике.

„Такође, новим ценовником, биће омогућено да код прописивања рецепата за хроничну терапију, пацијенти више не морају да одлазе код породичног доктора само да би платили партиципацију. Наиме, планирано је да директно по своје лијекове одлазе у апотеку и неће

имати обавезу да се враћају у амбуланту породичне медицине како би платили партиципацију. Изузетак је, свакако, када љекар процијени да је потребно обавити преглед или одређене консултације са пацијентом, па ће тада осигураник прво морати да посјети породичног доктора“, кажу из Фонда.

Напомињу да је Фонд почетком године донио нови ценовник здравствених услуга са циљем унапређења ранијег ценовника и прецизнијег дефинисања услуга које финансира обавезно здравствено осигурање, а при томе пацијенти нису ускраћени ни за једну услугу.

„Такође, анализом цијена на тржишту БиХ и земаља у окружењу - у јавним и приватним здравственим установама настојало је да се дефинишу реалне цијене у ценовнику, а све у циљу рационалног управљања средствима осигураних лица. Дакле, новим ценовником јасно је дефинисано које услуге финансира обавезно здравствено осигурање, како Фонд не би више финансирао услуге које нису у нашој надлежности, него је то законска обавеза локалних заједница, попут чишћења бунара и слично“, закључују из Фонда.

Текст: Тања Мандић

Приједорчанин Дамјан Бешир, студент Медицинског факултета у Фочи, међу бољим је студентима ове високошколске установе. За коју годину, ако све буде ишло по плану, постаће доктор медицине, што је његов, али и сан његове баке. За „Козарски вјесник“ открива зашто се баш одлучио за студиј медицине, шта му је мотивација за учење и шта су му планови за будућност.

Дамјанова љубав према медицини родила се још док је био у основној школи. Његова бака која је нажалост преминула, с поносом је истицала да ће њен унук једног дана сигурно бити доктор. У почетку је није схватао озбиљно, али временом је бакина жеља успјела допријети до њега. Мало помало, почео се интересовати за медицину.

„Након завршене основне школе, вођен бакином жељом, уписао сам Средњу медицинску школу у Приједору, кроз коју сам још више заволио медицину, а пошто сам био одличан ученик и истовремено 'заљубљеник' у медицину, одлучио сам да се не зауставим на средњој школи, већ да наставим образовање на медицинском факултету и тако остварим првенствено свој, али и бакин сан, који јој још увијек дугујем“, прича Дамјан.

Истиче да је његов првобитни план био да упише Медицински факултет у Новом Саду. Након завршене средње школе, почео је да се спрема за полагање пријемног испита у Новом Саду. Фоча му је у том тренутку била потпуно непозната и као град и као мјесто у којем се налази ова високошколска установа. Стицајем околности, и поред положеног пријемног испита у Новом Саду по броју бодова, није стекао право уписа. Тада је, каже, од неколико пријатеља добио информацију да ће они конкурисати за пријем на Медицинском факултету у Фочи.

„Успјешно сам положио пријемни и овај пут стекао право уписа. Од тог момента креће моја прича у Фочи. У почетку ми је било тешко да прихватим чињеницу да нисам уписао факултет у жељеном граду, али како је вријеме одмицало, Фоча ме је убједила у супротно. Иако је мали град у поређењу са Новим Садам, по условима студирања мислим да се не разликује много, чак можда у неким стварима и предњачи. Велики број студената, међу којима сам и ја, станује у студентском дому који је релативно нов и у којем студенти имају све неопходне услове за живот и студирање. У склопу студентског дома налази се и менза у којој имамо три obroка дневно, читаоницу, библиотеку и вешерај. Собе су лијепо опремљене. Захваљујући таквом амбијенту, није ми било потребно много времена да се навикнем“, каже Дамјан и додаје да му једино тешко пада удаљеност од Приједора

Дамјан Бешир, студент пете године Медицинског факултета у Фочи

„ПУТ ДО УСПЈЕХА НИЈЕ НЕМОГУЋ, АКО ЈЕ ЖЕЉА ДОВОЉНО ЈАКА“

за који је везан, како због породице, тако и због пријатеља. Ипак, брзо се навикао, осамосталио, стекао у Фочи пријатеље за цијели живот и заједно са њима „упловио“ у свијет медицине.

Медицински факултет у Фочи је, по његовом мишљењу, најбољи и најнапреднији факултет цијелокупног Универзитета у Источном Сарајеву.

„Од оснивања па до данас, израстао је у респектабилну високошколску установу. На самом факултету постоје четири студијска програма, а то су: медицина, стоматологија, здравствена нега и специјална едукација и рехабилитација. Прије пар година уведени су и студијски програми на енглеском језику, који пружају шансу страним студентима да се образују на овом факултету. Факултет је опремљен свим неопходним средствима за обављање теоријске и практичне наставе.

Практична настава се реализује у Универзитетској болници Фоча која је смјештена у непосредној близини факултета. У склопу самог факултета налази се и центар за биомедицинска истраживања који омогућава студентима да се баве научно-истраживачким радом. Од ове године, факултет пружа могућност размјене студената у бројним земљама Европе, Јужне Америке и Сјеверне Африке, ради стручног усавршавања. Што се тиче наставног кадра, наставу одржавају еминентни професори из цијелог региона, БиХ, Србије и Црне Горе, док практичну наставу у болници држе љекари специјалисти из различитих области. Менаџмент факултета је љубазан и увијек сарађује са студентима. Поред свих наставних активности, факултет има и бројне секције у које се студенти могу укључити, међу којима бих издвојио секцију за научно-истраживачки рад и секцију за прву помоћ. Факултет организује такође разне конгресе, скупове и симпозијуме који су тематски везани за медицину, стоматологију и здравствену негу“, наводи наш саговорник и с поносом истиче да је Медицински факултет у Фочи савремена образовна установа која школује квалитетне кадрове и оспособљава их да одговоре на све изазове у овој струци.

За овог младог Приједорчанина, главни извор мотивације је његов крајњи циљ, а то је да постане доктор медицине. Мишљења је да када се толико воли нешто, није тешко пронаћи мотивацију, а она може да се пронађе у свему. Све ове године студирања покушава да визуелизује тај крајњи циљ, чак и у моментима када му је било тешко приликом учења, што му је помогло да настави даље. Мотивишу га и остали студенти када види колико се труде да остваре добре резултате. „Мотивишу ме посебно оне бакине реченице да ме види као доктора, али и друге ствари. Наравно, постоје momenti када понестане мотивације, без обзира колико воли овај позив, али и тада се трудим да размишљам позитивно и смогнем снаге

да наставим даље. Медицина је један велики маратон и да би имали енергије да завршите трку, у одређеним моментима морате успорити и прикупити снагу за наставак“, каже Дамјан.

За овог Приједорчанина студентски живот је најљепши период, а за тако нешто је, по његовом мишљењу, битан баланс. Важно је бити умјерен у свему и не ићи у крајност. Уз добру организацију, истиче, све је могуће. Медицински факултет је, по његовом мишљењу, најтежи и захтјева доста труда и рада, али да има времена и за остале ствари, има. Добра страна студентског живота у Фочи је што све студенте веже љубав према медицини и што се сви држе заједно.

„Заједно прослављамо положене испите, али исто тако тјешимо једни друге када се деси неуспјех. Фоча, без обзира што је мало мјесто, пружа све што је потребно за живот једног студента, а наше је да све што нам се пружа искористимо на најбољи могући начин и још једном да поновим, не претјерујемо ни у чему, већ тјешимо да будемо умјерени. Када добро балансирамо између ствари које нас окружују и окупирају, онда ништа неће да испашта“, истиче Дамјан.

Нажалост, велики број људи напушта БиХ, не само из медицинске струке. Што се њега тиче, отворен је за све опције. Тренутно је фокусиран да што прије заврши факултет, тако да не размишља превише о томе. Када дође вријеме, размотриће све опције и донијети одлуку. Тражиће најбоље могуће услове за себе, а можда их нађе и овдје или у некој другој држави, јер никад се не зна.

„Књига ми није једина преокупација и слободно вријеме највише проводим са својом дјевојком Анђелом Девић, која је такође студент Медицинског факултета, те дружећи се с пријатељима. Уз факултет не запостављам спорт и музику. Увијек нађем времена за теретану, баскет и одбојку. Свирам гитару. У Фочи имам студентски бенд с којим, с времена на вријеме, наступам у једном локалу. Остане времена и да се погледа добар филм или серија, а има тренутака када не радим баш ништа, већ се излежавам и одмарам. Тако пуним батерије“, истиче Дамјан.

Када смо га питали за његове врлине и мане, с поносом истиче да се труди да што више храни доброг вука, а што мање лошег. Мишљења је да сваки човјек мора бити свјестан својих врлина и мана и што их прије прихвати, биће му лакше да се носи с њима. Као своје највеће врлине истиче одговорност, одлучност, оптимистичност, спремност да помогне другима, посвећеност и флексибилност. Као мане издваја сумњичавост, нестрпљивост, љеност и неорганизованост, али у ријетким ситуацијама.

„Моја формула за успјех, која ме води ка будућем позиву, подразумева рад, труд, посвећеност и борбеност. Још једна битна ствар јесте упорност, можда и најбитнија за успјех, јер неће увијек све бити бајно. Баш у тим ситуацијама требамо да покажемо упорност и да се издигнемо изнад свих препрека које се постављају пред нас. Што би рекла латинска изрека: 'Per aspera ad astra'. Пут до звијезда је трновит и није увијек присут ружама, али није немогућ ако је жеља за успјехом довољно јака“, каже он.

Поручио је будућим студентима да је најбитније пронаћи позив који их испуњава, јер ништа није љепше од тога да радите и бавите се послом који истински волите.

„Поручио бих младима и будућим студентима да буду истрајни, да не одуштају од својих снова, већ да се боре за оно што желе. Рад, ред и дисциплина савладавају све препреке. Савјетовао бих им да не буду сујетни и да се не понашају као да знају све, већ да уче из сваке могуће животне ситуације, како на својим сопственим примјерима, тако и на туђим. То је једини начин да свакодневно напредујемо као индивидуе. Правите краткорочне циљеве који ће вас водити ка дугорочном успјеху. Трудите се да сваки дан будете барем један одсто бољи у односу на дан прије“, поручио је Дамјан Бешир.

У Фочи стекао пријатеље за цијели живот, а сваки положени испит прослављају заједно

Ни мањак снијега није покварио угођај

БРОЈНИ ПОСЈЕТИОЦИ УЖИВАЛИ НА "ДАНИМА ЗИМЕ НА КОЗАРИ"

Текст: Мирјана Шодић

"Дани зиме на Козари" ове године без снијега, али била је то прилика за уживање на свјежем планинском ваздуху. Са Козаре посјетиоци носе лијепе утиске. Било их је са свих страна Републике Српске, Федерације БиХ, Србије, Хрватске и Словеније.

"Први пут сам на 'Данима зиме на Козари'. Дошао сам из Брчког са извиђачима. Јединствена манифестација, а и лијеп дан на Козари са пријатељима. Све похвале", рекао је Миодраг Петровић.

Највише пажње, и ове године, привукла су такмичења у не свакидашњим дисциплинама. Забаве није недостајало док су се крчкали котлићи, гдје су своје знање показали средњошколци, ловци, извиђачи и планинари. Такмичење у спортским дисциплинама и кулинарству окупило је преко 35 екипа из Републике Српске, Федерације БиХ и Србије.

"Ово је шеста година како долазимо на 'Дане зиме на Козари'. Такмичимо се у прављењу ловачке чорбе. Гости смо Ловачком удружењу 'Срндаћ' из Омарске и увијек искористимо прилику да се заједно дружимо на овој планини", рекао је

Жељко Црномарковић из Ловачког друштва "Стара Пазов", Србија.

Вриједни су били и чланови Ловачког удружења "Мраковица", Приједор, који су припремили ловачку чорбу за око 1.000 посјетилаца.

Манифестација "Дани зиме на Козари" одржана је по 17. пут. Покровитељ је Град Приједор. Организатор и домаћин је Туристичка организација града Приједора у сарадњи са Националним парком "Козара" и туристичким организацијама Козарска Дубица, Нови Град,

Положени вијенци у Меморијалној зони

Спортско такмичење

Костајница и Градишка.

Манифестацију је подржао Министарство рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске те бројни пријатељи.

Прије званичног отварања, положени су вијенци у Меморијалној зони.

"Драго ми је што је ова манифестација прерасла у традицију и што сваке године окупи велики

број посјетилаца. То нам много значи, да што више промовишемо нашу Козару. Оно што нам је јако важно у наредном периоду је да се локална заједница, Национални парк и републички ниво власти усмјери ка побољшању смјештајних капацитета на Козари, јер то је оно што нам треба, поготово у зимском периоду", рекао је Слободан Јавор, градоначелник Приједора.

"Ово је 17. година како органи-

ПОБЈЕДНИЦИ ТАКМИЧЕЊА

У спортском такмичењу прво мјесто освојила је екипа из Градишке, друго из Козарске Дубице, а треће из Бањалуке. У гастро такмичењу ученика средњих школа први је био Средњошколски центар "Ђуро Радмановић" из Новог Града, друга Средња стручна и техничка школа из Дервенте, а трећа Угоститељско-економска школа Приједор. У гастро такмичењу извиђача и планинара најбољи су били домаћини, Планинарско друштво "Клековача" из Приједора, друго мјесто припало је Планинарско-спортском друштву "Пеција" из Козарске Дубице, а треће Одреду извиђача "Петар Кочић" из Брода. У гастро такмичењу ловачких удружења прво мјесто освојила је "Просара" из Градишке, друго "Срндаћ" из Сводне, а треће Ловачко удружење "Фазан" из Новог Града.

Гастро такмичење

ОДРЖАН ЗИМСКИ ПЛАНИНАРСКИ МАРШ

Више од стотину љубитеља планине учествовало је на зимском планинарском маршу на Козари који је организовао Клуб екстремних спортова "Албатрос" првог дана традиционалне привредно-туристичке манифестације "Дани зиме на Козари". Тог дана био је планиран и скијашки куп у организацији Планинарско-скијашког друштва "Љубијски рудар", али због недостатка снијега није одржан.

зујемо привредно-туристичку манифестацију 'Дани зиме на Козари', са циљем промоције Националног парка и планине Козаре, која окупља бројне љубитеље природе у свако годишње доба", рекла је Дијана Араманда, директор Туристичке организације Приједор.

"Дани зиме на Козари" из године у годину привлаче све више посјетилаца, туриста, планинара и заљубљеника у природу, по чему је ова манифестација препознатљива у Српској.

"Ова манифестација има локални, регионални и међународни карактер, а Козара има све што треба туристима. То су активан одмор у природи, пјешачке и бициклистичке стазе. Зато сваке године привлачи велики број посјетилаца", рекао је Миодраг Лончаревић, директор Туристичке организације Републике Српске.

За посјетиоце је приређен културно-забавни програм, за који су се побринуле пјевачке групе са овог подручја и локални бенд "Бећари".

У ГРАДИНИ ОРГАНИЗОВАНО КАПАЊЕ

Текст: Бојана Мајсторовић

Етно-друштво "Српски соколови Козаре" и мјештани Градине у овом селу су организовали традиционално капање. На дружењу уз старе обичаје и ојкачу, били су и мјештани сусједних села, међу којима и они из Криваје. Мјештанин Ранко Цуњак каже да је капање игра којом су се некада скраћивале дуге зимске ноћи.

"Испод 11 приглавака се крије пара и тражи се до 101", објашњава Цуњак.

За младе, ово је била прилика да науче шта је то капање и како се игра. Ведран Матијаш каже да је члан Друштва "Соколови" годину дана и да радо учи о обичајима.

"Волим ојкачу, то ми је занимљиво, не знам играти капање, али ћу научити од старијих", каже Матијаш.

Старији истичу да је веома битно да млади наслеђују традицију и обичаје, јер, како кажу, без тога нема ни будућности. Перса Микановић, члан Етно-друштва "Српски соколови

Козаре" Урије - Приједор, наводи да је много научила од својих предака.

"Док сам била дјевојка на селу, одржавала су се прела, чијало се перје на столу, јастуци су прављени од перја за дјевојке које се удају, прела се вуна, кучине, повијесма, ткло се, прње, биљац, ћилими, плеле се чарапе, хеклало се, везли пешкири, зидне крпе, све се то радило", наводи Микановићева.

У редовима "Соколова" су и они који вјерно његују изворне пјесме. Огњен Стојнић наводи да је ове пјесме учио од оца, дједа и стричева, а пјева их уназад 15-так година.

"Ја сам из овога краја, моје село Лончари је уз Градину. Слушао сам из прича баке и дједа како су ишли на прело, капали, бака је везла, хеклала, прела. То су биле неке ствари које су радили зими, када је најмање посла било на њиви и код кућа. Иначе, ја сам из породице пјевача. Бака је пјевала, дјед је пјевао, тако да сам то наслиједио од њих. Овдје сам дошао са својом групом из Друштва да запјевамо неке пјесме које су се некада пјевале у овом крају, а и под Козаром. Ми смо сад под нашом лијепог Мањачом, тако да ћемо запјевати

неке пјесме које ће описати некадашње догађаје из села и оживити наше село", прича Стојнић.

Мјештани Градине кажу да су срећни што су били домаћини капања.

„Ми смо заједно са Српским друшт-

во 'Соколови' организовали капање. Драго нам је да видимо велики број учесника, старији су пожељели оваква дружења. Битно је да је велики број млађих људи ту и ово је прилика да научимо нешто ново, али и

да се дружимо и преносимо нашу традицију са кољена на кољено, јер обичаји су идентитет нашег народа", рекао је Младен Кулунџија, мјештанин Градине.

Прело у Градини, са акцентом на капању, четврти је видео-пројекат Друштва "Соколови".

"Јако је битно да ми, ово што радимо на очувању традиције, представимо не само овдје, већ то у протеклих неколико мјесеци радимо и на подручју Србије, Словеније па и шире. Друштво је постало веома препознатљиво у кратком периоду ван граница Републике Српске, тако да је основни циљ да очувамо традицију, отргнемо од заборава обичаје нашег народа са подручја Козаре, Поткозарја, Грмеча, Крајине, Лике и Баније. Исто тако, гајимо и пјевање пјесме са тих подручја", изјавио је Миљан Бановић, предсједник Етно-друштва "Српски соколови Козаре", Урије - Приједор. Друштво "Соколови" реализовало је и пројекат "Јесењи обичаји у Поткозарју", у оквиру којег су приказани косидба, перушање кукуруза и печење ракије. Имају око 120 чланова распоређених у неколико секција.

ПРИЈЕДОР КРОЗ ФОТОГРАФИЈЕ ДВАДЕСЕТ МЛАДИХ АУТОРА

Награђена фотографија Јоване Стојисављевић

У градском позоришту отворена је изложба фотографија под називом "Приједор - слика мог града". Млади људи из Омладинског савјета Приједор, који стоје иза овог пројекта, жељели су да, како је речено, прикажу љепоте нашег града и скрену пажњу на оно што би требало побољшати. У мноштву

пристиглих фотографија, одабрано је 60 радова 20 аутора. Најљепшу фотографију имала је Јована Стојисављевић, која се определијела за препознатљиве мотиве града. "Фотографисала сам ријеку Сану и Хотел 'Приједор', те мост који још називају и оком Приједора. Од малих ногу ме испуњава фотографија, а у

ца, а фотографисала сам и манифестацију '25. сусрети младих у Приједору'. Фотографија је дио мог живота, волим фотографисати друге, а и ја се волим сликати", признаје Тијана.

Омладински савјет Приједор има око 600 чланова. Предсједница ОСП-а Александра Ђаковић задовољна је изложбом на којој су млади приказали оно што их испуњава, чини сретнима и што сматрају лијепим у свом граду.

"Пројекат неће завршити овом изложбом, већ ћемо наставити у неком позитивном смислу. Циљ је да покажемо да не морамо увијек да се за неку иницијативу свађамо, него на лијеп начин можемо показати да осјећамо наш град, а исто тако да покрене-

побољшамо. Наишли смо на једно мјесто које би могли да уредимо и да направимо еколошку башту, уз подршку локалне власти", рекла је Ђаковићева.

Отварању изложбе присуствовао је Александар Миљеша, начелник градског Одјељења за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације. Он је потврдио подршку Града пројектима младих.

"Град Приједор је детерминисан као пријатељ омладине. У нашем граду функционише 15 омладинских удружења, сигурно још толико неформалних група, на челу са Омладинским савјетом Приједор, који има новоизабрано руководство. Ово је само један у низу пројеката ОСП-а, који успјешно ради

томе су ми помогли породица и пријатељи", истиче Јована.

Оно што је инспирише, фотографисала сам ријеку Сану и Хотел 'Приједор', те мост који још називају и оком Приједора. Од малих ногу ме испуњава фотографија, а у

"Инспиришу ме заласци сун-

мо неки нови корак у овом пројекту. Приједор је жив град у коме имамо различита дешавања у којима посебно млади уживају, а што се тиче негативних примјера, то су више ствари које можемо да

у сарадњи са Градом", рекао је Миљеша.

Изложба "Приједор - слика мог града" биће отворена и у Бањалуци, Добоју, Бијељини и Зворнику.

МУЗИЧКО-ПОЕТСКО ВЕЧЕ ПОСВЕЂЕНО АЛЕКСИ ШАНТИЋУ

Текст: Мирјана Шодић

Поводом 100 година од смрти Алексе Шантића, Удружење за очување традиције Приједор приредило је Музичко-поетско вече под називом "И опет ми душа све о теби сања", посвећено овом великом пјеснику.

"Желимо одати почаст великим људима наше прошлости, а исто тако освијестити данашњу омладину о значају тих великана за наш народ. Погледао сам тв-прилог Радио-телевизије Републике Српске о томе ко данас у Мостару обиљежава 100 година од смрти Алексе Шантића. Има њих у Мостару, али ево и ми у Приједору континуирано жељимо да обиљежимо овакве догађаје, поменемо ове људе и њихову величину и укаже-

мо свима на њихов значај", рекао је Дејан Карлица, члан Удружења за очување традиције Приједор.

Снажном љубавном и патриотском поезијом, Алекса Шантић оставио је неизбрисив траг у српској књижевности. Сматран је једним од највећих пјесника на прелазу са 19. на 20. вијек.

"Музичко-поетско вече је замисљено као колажни програм којег чине изабране рецитације, наративе и пјесме. Вјерујем да су уживали сви они који поштују рад Алексе Шантића. У програму су учествовали чланови Удружења за очување традиције и ученици Гимназије 'Свети Сава' са којима сарађујемо и за које можемо рећи да су чланови нашег удружења. Ово је била прилика да покажу свој тале-

нат", истакао је Жељко Шормаз, директор Удружења за очување традиције Приједор. Након промоције нове књиге

у издању Удружења за очување традиције, под називом "Босиљка, мајка са Козаре" слиједиле концерти, 24. фебру-

ара наступ фолклорне рекреативно-ветеранске групе, а 5. марта традиционални Осмо-мартовски концерт.

Седам деценија Музеја Козаре

ОД ГРАДСКОГ ДО МАТИЧНОГ МУЗЕЈА (1954 -2024)

Зграда Комуналне школе основане 1890, а изграђене 1896.
Данас зграда Матичног музеја Козаре

Текст: *мр Велана Адамовић, музејски савјетник историчар*

Активности за оснивање музеја датирају још од 1950. године од када се интензивно ради на томе. Наиме, већ тада је организован Иницијативни одбор за отварање и уређај Завичајног музеја на иницијативу повјереништва за просвјету и културу Главног народног одбора. Градски савјет за просвјету и културу у Приједору, након дугих дискусија које су о томе вођене, донио је одлуку да се оснује Музеј града Приједора, иако је испрва било тенденције за оснивање музеја са широм надлежности који би носио назив крајишки. Ипак, рјешењем Среског вијећа и Вијећа произвођача народног одбора Среза Приједор 1. фебруара 1954. године основан је као Градски музеј са циљем прикупљања, селектовања, чувања и презентовања покретног културно-историјског наслеђа нашег града. За првог руководиоца постављен је Миливој Грчић, професор историје у приједорској Гимназији. Посебна пажња посвећена је бављењу периодом НОБ-е на цијелом простору Козаре, тако да можемо рећи да је то једна од доминантних активности музеја од самог оснивања. Неколико година, музеј у оснивању, радиће у просторијама бившег Спортског друштва "Партизан".

Убрзо увидјеће се потреба да музеј прошири простор свога дјеловања, те ће тако дјеловање музеја из градских размјера бити проширено и подударне се са простором тадашњег Среза Приједор са изузетком периода Народне револуције која обухвата терен Козаре. Са овом новом организацијом надлежности дјеловаће као Завичајни музеј. Савјет за културу НРБиХ, 9.

новембра 1956. године дао је сагласност да Градски музеј Приједор прерасте у Завичајни музеј комплексног типа. Народни одбор Среза Приједор на сједници одржаној 16. фебруара 1957. године доноси и коначно рјешење о оснивању Завичајног музеја Среза Приједор. Цијели овај период финансирао се из буџета НО Среза Приједор и НО Општине Приједор. Нешто раније, од почетка 1955. године музеј дјелује у просторијама на спрату тзв. Капетановог конака у Партизанској улици. Ту ће након адаптације цијеле зграде, крајем 1961. године, остати све до 1984. године. Званично, 15. новембра 1962. године поднесена је пријава за регистрацију и музеј од тада носи данашњи назив - Музеј Козаре. Иницијатива да се обезбиједи адекватан изложбени простор за ли-

ковну галерију и музеј, на садашњој локацији присутна је још од 1963. године. Двадесет једну године касније, 1984. године, музеј коначно рјешава питање свог смјештаја и прелази у намјенски реновирану зграду бивше Комуналне школе из 1898. године тј. ОШ "Мира Цикота", а касније просторије и радионица Школског техничког центра, гдје се налази и данас.

Прелазак у нову зграду Музеј Козаре је обиљежио сталном поставком слика и скулптура истакнутих аутора са ових простора и најавом изложбе "Приједор кроз деценије". Тада је музеј дјеловао као једна од четири пословне јединице Центра за културне и

ра, Дубице, Новог Града, Костајнице, Крупе на Уни и Оштре Луке. Поново, од 2007. године, у функцији је и новоизграђени депаданс музеја, Спомен-кућа породице Стојановић, са двије сталне поставке. У приземљу куће је изложба посвећена породици Стојановић и доктору Младену Стојановићу, док се на спрату налази стална поставка - изложба Сретена Стојановића. Поред депаданса, од 2008. године музеј располаже уређеним, за музеолошке сврхе прилагођеним дворишним простором у којем доминирају историјска поставка на отвореном и лапидаријум са збирком римских вотивних споменика. Данас, више него икада, музеј

Зграда бившег Спортског друштва "Партизан" у којој је музеј у оснивању започео свој рад и гдје ће и званично бити регистрован као Градски

умјетничке дјелатности. Период самосталног и надахнутог почетка прекинуло је привремено пресељење тада-

је окренут ка издавачкој дјелатности, научно-истраживачком и теренском раду. Интеракција са посјетиоцима и образовна улога одувјек су били важан дио музеолошког рада ове институције.

Тренутно, посјетиоци у Музеју Козаре могу да виде избор из постојећих музејских збирки, презентовањем кроз седам сталних поставки. То су археолошка поставка "Градина Зецови и некропола Чараково", аутора вишег кустоса археолога, Даниеле Радосавац, те етнологска поставка "Идентитет, наслеђе, наша ношња", аутора музејског савјетника етнолог, Марије Радаковић. У дворишту музеја је стална историјска поставка "Из наше прошлости", док је у лапидаријуму музеја стална археолошка поставка "Римски споменици из рударског дистрикта Љубија". У ходнику на спрату музеја је повремени изложба по избору вишег кустоса умјетничке збирке Александра Милића - "Из депоа" (избор из легата Бранка Миљуша, Легат Здравка Вајагића, Први приједорски сликари, избор из збирке графика ...) Двије, раније поменуте сталне поставке (документарно - историјска и ликовна) у депадансу музеја, Спомен-кући породице Стојановић.

Поред поменутих сталних поставки, музеј сваке године приређује и низ тематских, како својих тако и гостујућих изложби из различитих области. Значајно је напоменути да музејска грађа у музејске збирке долази путем поклона и откупа, те легатима и теренским истраживањима.

Двије значајне градске манифестације блиско су повезане са умјетничком збирком Музеја Козаре. Од 2005. године музеј је уз Град Приједор организатор Ликовне колоније "Сретена Стојановић", а од 2016. године Међународног бијенала радова на папиру.

Зграда старог Завичајног музеја, а од 1962. године Музеја Козаре

шње Општинске народне библиотеке, данас ЈУ Народна библиотека "Ђурило и Методије", у зграду Музеја Козаре, након олујног невремена када је зграда библиотеке претрпјела огромна оштећења у августу 1986. године. На жалост, привремено смјештај траје од 1987. године до данас, спутавајући развој и активности двију водећих установа културе у граду.

Већ од седамдесетих година прошлог вијека, музеј у свом саставу има депаданс, Спомен-кућу породице Стојановић. На истој локацији од 1976. године налазе се двије сталне поставке: нешто раније постављена, "Живот и рад народног хероја доктора Младена Стојановића" и "Пали борци града Приједора". Музеј данас дјелује као Матични музеј за подручје Приједо-

Спомен-кућа породице Стојановић

ПРОМОВИСАНА КЊИГА „БОСИЉКА, МАЈКА СА КОЗАРЕ“

Текст: Гордана Каурин

У организацији Народне библиотеке „Ђирило и Методије“, у Приједору је промовисана књига „Босиљка, мајка са Козаре“, завичајног писца Милана Средића. Аутор каже да је овом књигом желио од заборава сачувати све оно што је наш народ преживио на Козари, а међу њима и његова мајка. Средић истиче да је одлучио написати књигу о мајци, која је рођена на Козари, у селу Маглајцима, гдје се и уда-

ла и родила двоје дјеце.

„Други свјетски рат је тај складан живот пресјекао, тако да је она са своје двоје малољетне дјеце завршила у јасеновачком логору. У логору је изгубила пуно своје породице, како дјеце, тако и одраслих. Због тога сам желио да напишем ову књигу и мислим да сам, колико-толико, успио у томе. Надам се да ће писани траг мало дуже живјети и да ће остати негдје похрањен“, наводи аутор.

Издавач је Удружење за очу-

вање традиције Приједор које, осим што има свој часопис „Традиција“, сваке године издаје књигу. Издавачка дјелатност једна је од пет одсјека унутар овог удружења. Директор Жељко Шормаз истиче да је сам начин писања књиге „Босиљка, мајка са Козаре“ оно што их је заинтересовало, односно приказана љубав сина према мајци и покушај да јој искаже емоције тако да напише књигу о њој, у којој ће говорити о цијелом њеном животу, свему оном лијепом и ружном што је проживјела. „Када смо унутар тога видјели много ствари које се тичу традиције нашег народа и свега оног како је народ живио на овим просторима, а са друге стране и да описује многе догађаје из једног личног угла који су се дешавали на Козари, закључили смо да једно такво штиво заслужује да доживи своје издање. Одлучили смо се на тај корак и драго ми је што је Народна библиотека 'Ђирило и Методије' одлучила да промовише ову књигу“, рекао је Шормаз.

Из Народне библиотеке „Ђирило и Методије“ подсјећају

да је ријеч о биографији ауторове мајке, те да је ријеч о првој промоцији у овој години када су у питању завичајни писци. Директор Гордана Вила наводи да је Средић прошао на конкурс ове установе за избор и промоцију публикованих дјела завичајних писаца и да је то прва промоција у овој години када се говори о завичајним ауторима.

„У првој половини године промовисаће се писци који су прошли на полугодишњем конкурс с подручја приједорске регије и публикована су им дјела, а ускоро ће бити објављен и нови конкурс на којем ће моћи да конкуришу завичајни писци који ће добити прилику да у другој половини године такође промовишу своја публикована дјела“, истакла је Вила.

Милан Средић је рођен у Миланској Глави, живио је у Сиску до почетка минулог рата и учесник је Одбрамбено-отаџбинског рата до демобилизације. Потом је отишао на привремени рад у Њемачку. Данас живи у Приједору са својом породицом.

ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА „ВЕЗ И ЗЛАНОВЕЗ“

Текст: Гордана Каурин

Изложба „Вез и златовез“ из Етнолошке збирке Музеја Херцеговине из Требиња отворена је у Музеју Козаре, а аутор изложбе је Божана Ђузеловић, виши кустос етнолог антрополог. Посјетиоци су могли видјети око четрдесет текстилних предмета. Марамце, јастучнице, антерије, јелци, предмети украшени златом и златовезом дио су традиционалне културе Херцеговине с краја 19. и почетка 20. вијека. Изложена поставка се иначе чува у Етнографској збирци овог херцеговачког музеја, а међу изложеним експонатима је и сукнена ћурдија, која је била дио свакодневне ношње. Божана Ђузеловић каже да је ова изложба прије три године отворена у требињској галерији, као и да су најбројнији предмети у њиховом фонду управо текстилни.

„Требамо да нађемо нешто заједничко свим тим текстилним предметима и свакако то су најстарије технике украшавања вез и златовез. Иначе аутентични херцеговачки вез истиче се управо по самом колориту, а то је та црвена боја која доминира. Ту су заступљене и друге боје, а аутентична је покрстица која се налазила на самим текстилним тканинама и ошвице које су дио наше брдске ношње која се носила као свакодневни костим до почетка Другог свјетског рата“, истиче Ђузеловићева.

Музејски савјетник и етнолог у Музеју Козаре Марија Радаковић рекла је да је ово веома вриједна збирка, те да је ово друга остварена сарадња требињског и приједорског музеја.

„Ако се мало удубите, видјете да је то танани рад који не може баш свако да уради и умјетност која избија из самог знања, не знања школ-

ског, не научног, него неког знања које ваљда сви ми носимо, свако за понешто. Ово је изложба коју сам ја

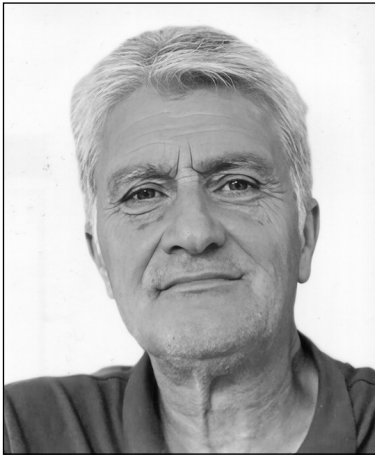
планирала зато што средином марта идем у пензију, па је то неки мој опроштај од музеја и рада у музеју“, навела је Радаковићева.

Из Музеја Козаре поручују да ће и даље сарађивати с Музејом Херцеговине у Требињу. Директор Драгана Мамић истиче да је ова изложба организована поводом јубилеја, 70 година постојања Музеја Козаре, и одласка у пензију најстаријег радника, етнолога Марије Радаковић, која је члан овог музеја 38 година.

„Својеврсно 'вођење кроз вез и златовез', Радаковићева је крунисала овом 'златном изложбом' из садржаја разноврсног фонду Музеја Херцеговине. Вјерујем да ће се сарадња те установе и Музеја Козаре с Радаковићевом наставити и у будућности, јер је искуство из области етнологије немјерљиво за све нас и за посјетиоце“, навела је Мамићева. Изложба је отворена до 8. марта.

Дана 4.2.2024. престало је да куца срце нашег драгог

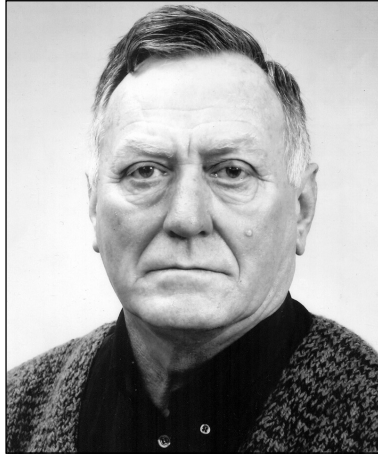

ВИНКА (Драго) ВУЧИЋА
(1960 - 2024)

Нека те у тишини вјечног мира прати наша љубав, већа од заборав. Твој ујак Илија са породицом.

14-24

Дана 9.2.2024. године навршавају се двије тужне године од смрти нашег драгог супруга, оца и дједа

БОРБА МИОДРАГА
(1945 - 2022)

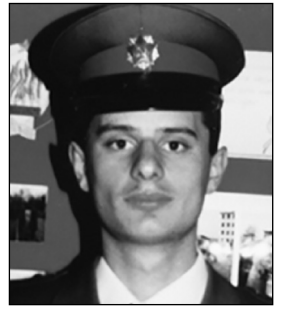
Све што кажемо, мало је за оно што осјећамо. Оставио си трагове који се не бришу, сјећања која не блиједе, доброту и љубав која се памти!

Твоји најмилији: супруга Велинка, кћерка Драгана, синови Милан и Никола са породицама.

7-24

Дана 12.2.2024. навршавају се 23 године како је трагично изгубио живот наш син и брат

ГОРАН ЧУЛИЋ
(1972 - 2001)

Драги сине и брате, утјехе нема, заборав не постоји, а колико је болно живјети без тебе, знају они који те воле.

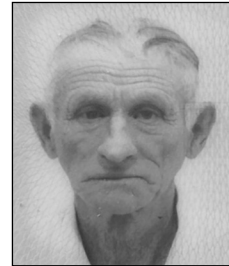
По добру ћемо те памтити, са љубављу и поштовањем спомињати, а у срцу те од заборав чувати.

Твоји: мама Милица, брат Дубравко са породицом и сестра Дубравка са породицом.

5-24

Дана 10.2.2024. навршава се 40 дана од смрти мога стрица

МИЛАНА (Саван) ПРОТИЋА
(1941 - 2024)

Како вријеме пролази, све више ми недостајеш, а бол и туга све је већа. Хвала ти на свему што си учинио за нас.

Твоја синовка Зорица с породицом.

6-24

Дана 10.2.2024. навршава се 40 дана од смрти мога дјевера

МИЛАНА (Саван) ПРОТИЋА
(1941 - 2024)

Хвала ти на свему, чуваћу успомену на тебе.

Снаха Борка Протић.

6-24

На основу члана 90. Закона о здравственој заштити Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 106/09 и 44/15), члана 18. став 1. Закона о систему јавних служби Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07 и 109/12), члана 13. Правилника о плану и програму специјализација и супспецијализација Министарства здравља и социјалне заштите ("Службени гласник Републике Српске", број 2/14) и Годишњег плана о специјализацијама и супспецијализацијама за Републику Српску за 2023. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 111/23), директор ЗУ "Стоматологија Анђић" Омарска, Приједор расписује

ЈАВНИ КОНКУРС

за избор кандидата за додјелу специјализације:

I - Расписује се Јавни конкурс за избор кандидата за додјелу специјализације из области стоматологије:

- Орална хирургија у трајању од три године ...1 специјализација.

II - Кандидат за додјелу специјализације, поред општих услова прописаних законом, треба да испуњава следеће посебне услове: - завршен стоматолошки факултет; - положен стручни испит за звање доктора стоматологије; - минимално двије године радног искуства; - знање једног страног језика.

III - Уз пријаву за додјелу специјализације кандидат је дужан приложити следећу документацију, у оригиналу или овјереној копији: - биографија; - диплома о завршеном стоматолошком факултету; - лиценца; - увјерење о положеном стручном испиту за звање доктора стоматологије; - доказ о знању страног језика; - извод из матичне књиге рођених; - увјерење о држављанству (не старије од шест мјесеци); - радна књижица; - Образац ПД 3100; - потврда о радном односу са пуним радним временом у примарној здравственој установи.

Кандидат који је завршио факултет или положио стручни испит у ино-

странству, поред документације из претходног става, дужан је да достави доказ о нострификацији дипломе и/или увјерења о положеном стручном испиту.

IV - Пријаве за додјелу специјализације достављају се поштом или лично у ординацију ЗУ "СТОМАТОЛОГИЈА АНЂИЋ", на адресу Козарска бб, Омарска 79203, Приједор са назнаком: Пријава за додјелу специјализације.

Рок за подношење пријаве је 8 (осам) дана од дана објављивања у "Козарском вијеснику".

Неблаговремене и непотпуне пријаве биће одбачене и неће бити разматране.

V - Са кандидатима чије пријаве буду благовремене и потпуне обавиће се интервју, а о тачном датуму и времену одржавања интервјуа кандидат ће бити посебно обавијештен.

Број: 01-ЈК/24.
06.02.2024. године

Директор
Бранко Анђић

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

"КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК" ТРАЖИ НОВИНАРА САРАДНИКА УЗ МОГУЋНОСТ СТАЛНОГ ЗАПОСЛЕЊА

Ко може да се пријави на конкурс?

Сви који су завршили факултет друштвеног смјера и студенти завршне године факултета.

Који су услови конкурса?

Добро су дошли сви који имају афинитет према новинарском позиву. Искуство у медијима (радио, тв, новине, портал) пожељно, али није пресудно. Компјутерска писменост, способност самосталног, као и тимског рада, осјећај одговорности и иницијативе, динамичан приступ и посвећеност послу.

Шта је потребно да се пријавите на конкурс?

Фотографија лица, CV са кратком напоменом о биографији.

Гдје и до када послати пријаву?

Тражене материјале доставити на kozarskirtvprijedor@gmail.com или лично на адресу нашег медија у "Црвеном солитеру".

Конкурс је отворен до попуне радног мјеста. Након пробног рада, постоји могућност сталног запослења.

Постани дио нашег локалног медија!

Dana 8.2.2024. navršilo se šest mjeseci od smrti moje mile majke

MILKE ŠARIĆ (1939 - 2023)

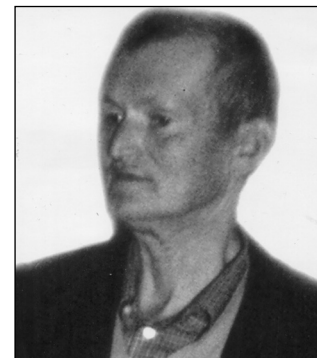

Draga majko, prošlo je šest tužnih mjeseci otkako si se preselila svojoj vječnoj kući. Mnogo mi nedostaješ, vječno si u mom srcu. Tvoja kćerka Slavica sa familijom.

13-24

JOKA (Ličina) GAK

DUŠAN GAK

Dana 15.2.1924. godine je rođena (Ličina) Gak Joka. U Drugom svjetskom ratu bila je skojevka. Sa mužem Dušanom izrodila je desetoro djece, od kojih sedmoro živih. Godine 2024. navršava se 100 godina od njenog rođenja i 29 godina od njene smrti. Dušanu se navršavaju 93 godine od njegovog rođenja i 29 godina od njegove smrti.

VOLJENI NE UMIRU.
NJIHOVA KĆERKA STANA

18726

Dana 8.2.2024. navršilo se šest mjeseci od smrti naše supruge, majke, bake i prabake

MILKE ŠARIĆ (1939 - 2023)

S ljubavlju i poštovanjem, čuvaćemo sve lijepo uspomene na tebe. Dragana naša, tvoja djela i naša zahvalnost prema tebi, držaće te vječno u našim srcima. Suprug Tone, kćerka Slavica i sin Zoran sa porodicama.

13-24

Дана 13.2.2024. године навршава се 10 година од смрти мога брата

ГОЈКА ГАВРАНОВИЋА (1946 - 2014)

Увијек у срцу своје сестре Цвијете Ракић са породицом.

4-24

Дана 13.2.2024. године навршава се 10 година од смрти нашег вољеног и поштованог

ГОЈКА (Гоје) ГАВРАНОВИЋА (1946 - 2014)

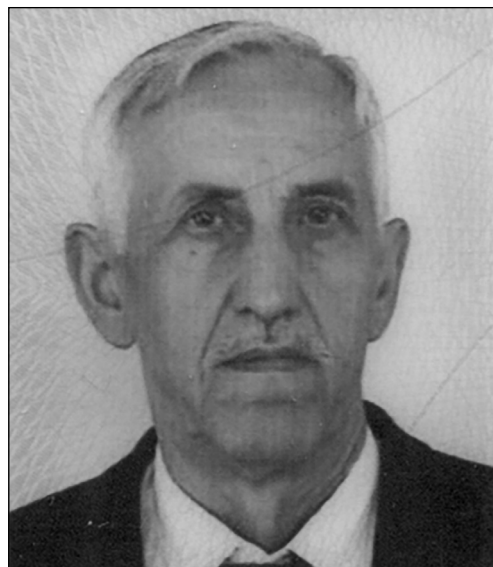
Увијек си у нашим срцима, вољен и никад заборављен: супруга, синови, кћерка, снахе, зет и твоја најмилија унучад.

4-24

ФОТОГРАФИЈЕ
ЧИТУЉА
ЧУВАМО
40 ДАНА

Последњи поздрав оцу, деди, прадеди и свекру

БОРО (Љубана) БАСРАК (1935 - 2024)

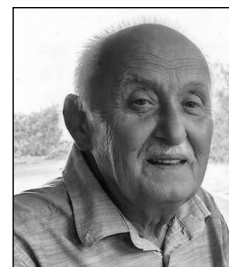

Вјечно ћеш живјети у нашим срцима. Ожалошћени: син Зоран, кћерка Вера, унуци Александар и Огњен, снахе Мирјана и Ана, прауници Андреј и Алекса.

10-24

Дана 3.2.2024. преминуо је наш драги

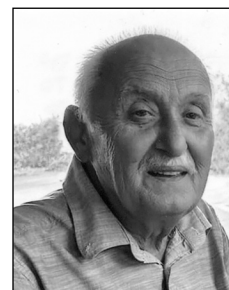
БРАНКО (Драге) ПАПИЋ (1953 - 2024)

Увијек ћемо те носити у нашим срцима и мислима. Почивај у миру. Ожалошћени: супруга Нада, син Зоран са породицом и кћерка Зорица са породицом.

11-24

Дана 3.2.2024. напустио нас је наш добри кум

БРАНКО (Драге) ПАПИЋ (1953 - 2024)

Добри наш куме, нека те анђели чувају, почивај у миру. Кумови: Микајло, Сретко, Бојан, Љиљана и Анђела

11-24

"КОЗАРА" ЗАДРЖАЛА ПРИМАТ НАЈТРОФЕЈНИЈЕГ БИЦИКЛИСТИЧКОГ КЛУБА У СРПСКОЈ

Текст: КВ

Бициклически клуб "Козара" Приједор на свечаној церемонији додјеле награда и пехара најбољим клубовима и појединцима, озваничио је свој успјех у 2023. години. Државни прваци су Синиша Лукић, који је ову сезону бриљирао на Балканском првенству освојивши сребро, Филип Тубин уједно и првак такмичарске ХС лиге те Никола Стојнић. Бициклически клуб "Козара" Приједор заузео је треће екипно мјесто, што је у збиру најбољи успјех како овај клуб постоји. "Иако нам околности баш и нису ишле наруку, 2023. годину ћемо памтити по великим успјесима. Овим резултатом смо задржали примат најбољег и најтрофејнијег бициклическог клуба у Републици Српској", саопштили су за "Козарски вјесник" из Бициклическог клуба "Козара".

БРОНЗАНА МЕДАЉА ЗА ДАНИЛА ВУКОТИЋА НА "АУСТРИЈА ОПЕНУ"

Текст: КВ

Отворено првенство Аустрије 2024. године Г-класе "АУСТРИЈА ОПЕН" одржано је протеклог викенда у Инзбруку. Теквондо клуб "Љубија" Приједор представљао је Данило Вукотић који је у својој категорији /ЈУНИОР-63/ имао 30 такмичара и освојио бронзану медаљу, а тиме и нове бодове на свјетској ранг-листи. Свјетски ранг-турнир први је овогодишњи велики турнир са преко 1.300 такмичара и користе га сви врхунски свјетски спортисти као тежак тест за Олимпијске квалификације.

КУГЛАШИ "РУДАРА" ПОБИЈЕДИЛИ "ЗРИЊСКИ"

Текст: КВ

У 14. колу Премијер лиге БиХ, куглаши приједорског "Рудара" наставили су тамо гдје су стали, те је овај пут пао и "Зрињски" из Мостара који су савладали резултатом 7:1, 3536-3116. Осим што је реално слабија екипа, "Зрињски" је у Приједор допутовао без резервних играча. У наредном колу "Рудар" је поново домаћин, те ће у суботу у својој куглани на Уријама дочекати "Слободу" из Тузле. Екипа "Рудар 2" угостила је лидера на табели Лиге Републике Српске, екипу "Посавине" из Градишке и претрпјела нови пораз максималним резултатом 8:0. Овим поразом, изгубљене су минималне шансе да се домогну четвртог мјеста и пласмана у Мини лигу за првака. У посљедњем 10. колу "Рудар 2" гостује екипи "Ossa - Galax" из Бијељине.

ИЗБОР НАЈУСПЈЕШНИЈЕГ СПОРТИСТЕ 23. ФЕБРУАРА

Са прошлогодишњег "Избора спортисте"

Текст: КВ

Најбољи спортисти Приједора за 2023. годину биће проглашени 23. фебруара на традиционалној манифестацији 54. "Избор спортисте године", која ће бити организована у Позоришту Приједор у 19 часова. ИПЦ "Козарски вјесник" задужен је за све организационе припреме спортске манифестације. Ово је саопштено на 3. сједници Организационог одбора манифестације,

којом је предједавао Александар Миљешић, начелник Одјељења за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације града Приједора. Биће проглашено десет најуспјешнијих спортиста, мушка и женска екипа, најуспјешнији тренер, спортски радник, као и десет најуспјешнијих младих перспективних спортиста. За прва три мјеста, Град Приједор је обезбиједио новчане награде у износу од 3.000, 2.000 и 1.000 КМ. И ове године, Компанија "Арцелор Митал Приједор" новчано ће наградити десет младих перспективних спортиста, а најуспјешнијег младог спортисту наградиће и пријатељ манифестације, компанија "Sport vision". По традицији биће додијељена јубиларна, посебна специјална признања и постхумно признање. Покровитељ 54. "Избора спортисте" је Град Приједор.

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993. године. Излази сваког петка - Вршилац дужности директора: Горан Вујчић - Вршилац дужности главног и одговорног уредника: Тања Мандић, Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника: Бојана Мајсторовић - Редакција: Зоран Совиљ, Деборах Совиљ (лектор/редактор), Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Гордана Каурин - Технички уредник: Силвија Дејановић - Телефони: Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампала: "Дневне Независне новине" - За штампу: Александар Копанџа, директор